

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/18/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015201011
Dátum vydania rozhodnutia: 22.08.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015201011.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : Mesto Revúca, so sídlom v Revúcej, Námestie slobody 13/17 , právne zastúpený : Advokátska kancelária JUDr. Martin Bednárík , s. r. o., so sídlom v Bratislave, Nám. L. Štúra 2, IČO : 36 861 049, proti žalovanému : Úrad pre verejné obstarávanie, Odbor kontroly, so sídlom v Bratislave, Ružová dolina 10, v konaní o správnej žalobe proti Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní žalovaného z 24. februára 2015 č. 11815-7000/2014-OK/5 a proti Zápisnici o prerokovaní protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní žalovaného z 21. apríla 2015 č. 11815-7000/2014-OK/9, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 07. decembra 2017 č. k. 6 S 146/2015-107, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 07. decembra 2017 č. k. 6 S 146/2015-107 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“) uznesením zo 07. decembra 2017 č. k. 6 S 146/2015-107 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) odmietol správnu žalobu z dôvodu jej neprípustnosti podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a postupu Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní žalovaného z 24. februára 2015 č. 11815-7000/2014-OK/5 (ďalej aj ako „protokol žalovaného“) a proti Zápisnici o prerokovaní protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní žalovaného z 21. apríla 2015 č. 11815-7000/2014-OK/9 (ďalej aj ako „zápisnica žalovaného“), nakoľko smerovala proti správnym aktom, ktoré nie sú rozhodnutiami podľa ustanovenia § 7 písm. e) Správneho súdneho poriadku ani opatreniami podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. b) Správneho súdneho poriadku a zároveň nie sú spôsobilé zasiahnuť do práv a povinností žalobcu. Správny súd vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky vysloveným v rozsudku sp. zn. 5 Sžf 26/2012 z 29. novembra 2012 dospel k názoru, že protokol žalovaného a zápisnica žalovaného ako také, nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože nepredstavujú zásah do práva právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu; iba uloženie povinnosti alebo sankcie má spôsobilosť takéhoto zásahu, ktorý je potrebné vylúčiť spod negatívnej enumerácie (ustanovenie § 248 Občianskeho súdneho poriadku).

3. Ďalej správny súd uviedol, že predmetný záver by v zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (platný a účinný do 30. júna 2016) viedol k zastaveniu konania (ustanovenie § 250d ods.3 Občianskeho súdneho poriadku) a podľa Správneho súdneho poriadku (platný a účinný od 01. júla 2016), ktorý sa vzťahuje aj na konanie začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, je neprípustnosť súdneho preskúmania žalobou napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia správneho orgánu dôvodom pre odmietnutie žaloby. Aplikácia Správneho súdneho poriadku preto nemôže byť v neprospech žalobcu, nakoľko podľa predchádzajúcej právnej úpravy, by napadnutý protokol a zápisnica žalovaného rovnako nemohli byť preskúmané súdom.

4. Keďže v prejednávanej veci nedošlo podľa správneho súdu k uloženiu povinnosti alebo sankcie protokolom ani zápisnicou, žaloba je neprípustná, preto správny súd podľa ustanovenia § 98 ods.1 písm. g) Správneho súdneho poriadku žalobu odmietol, nakoľko smerovala proti správneho aktu, ktorý nie je rozhodnutím podľa ustanovenia § 7 písm. e) Správneho súdneho poriadku, ani opatrením podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. b) Správneho súdneho poriadku a zároveň nie sú spôsobilé zasiahnuť do práv a povinností žalobcu. Vzhľadom na uvedený záver sa správny súd nezaoberal námietkami žalobcu, pretože tieto bude možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona v postupe verejného obstarávateľa, a ak budú na základe protokolu vydané rozhodnutia s priamym autoritatívnym zásahom do právnej sféry žalobcu, t. j. k uloženiu povinnosti, ktorú žalobca doposiaľ nemá.

5. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa ustanovenia § 170 písm. a) Správneho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak bola žaloba odmietnutá.

6. Rozhodnutie správneho súdu napadol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas podanou kasačnou sťažnosťou (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť žalobcu“), v ktorej sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zrušil rozhodnutie správneho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Žalobca si uplatnil náhradu trov kasačného konania.

7. Žalobca napadol rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku - súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku - súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. h) Správneho súdneho poriadku - súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Žalobca v kasačnej sťažnosti predovšetkým poukázal na nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho súdu pre nedostatok dôvodov.

8. K podanej kasačnej sťažnosti sa listom z 22. marca 2018 vyjadril žalovaný orgán verejnej správy a navrhol kasačnému súdu aby kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná

sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

10. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti žalobcom proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd odmietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní žalovaného z 24. februára 2015 č. 11815-7000/2014-OK/5 a Zápisnice o prerokovaní protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní žalovaného z 21. apríla 2015 č. 11815-7000/2014-OK/9.

11. Kasačný súd sa v prvom rade musí vysporiadať s kasačnou námietkou žalobcu ktorá spočíva v nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho súdu pre jeho nedostatočné odôvodnenie v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku, ktorú vzniesol žalobca v podanej kasačnej sťažnosti. V prípade, že je námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho súdu dôvodná, už táto okolnosť musí viesť k zrušeniu rozhodnutia správneho súdu.

12. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho súdu vidí žalobca predovšetkým v tom, že správny súd sa vo svojom rozhodnutí dostatočným a zrozumiteľným spôsobom nevysporiadal so žalobným bodom žalobcu, ktorý oprel svoj názor o preskúmateľnosti protokolu žalovaného a zápisnice žalovaného o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. augusta 2011, sp. zn. 5 Sžf 31/2011. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia podľa žalobcu úplne absentuje dostatočné a presvedčivé odôvodnenie odklonu Krajského súdu v Bratislave od tohto rozhodnutia. V napadnutom rozhodnutí podľa žalobcu tiež chýba akákoľvek argumentácia, ktorá by podporila aplikovateľnosť uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2012 sp. zn. 5 Sžf 26/2012 na prejednávajúcu vec na úkor právnych záverov obsiahnutých v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. augusta 2011, sp. zn. 5 Sžf 31/2011.

13. Na úvod kasačný súd konštatuje, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, v správnom súdnictve s odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu potom musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie tiež nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

14. Odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu, z ktorého nemožno zistiť, akým spôsobom správny súd postupoval pri posudzovaní rozhodných skutočností v prejednávanej veci, nevyhovuje zákonným požiadavkám, ktoré Správny súdny poriadok kladie na obsah odôvodnenia rozhodnutia a v konečnom dôsledku takéto rozhodnutie zasahuje do základných práv účastníka správneho súdneho konania, ktorý má nárok na to, aby bola jeho vec spravodlivo posúdená. Správny súd je preto povinný svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, je povinný tiež zrozumiteľným spôsobom vysvetliť, ako a prípadne prečo sa určitou žalobnou námietkou nezaoberal. Ak tak správny súd nepostupuje, porušuje právo účastníka správneho súdneho konania na spravodlivý proces garantovaný článkom 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

15. Podľa názoru kasačného súdu je správny súd povinný sa vo svojom rozhodnutí vždy riadne vysporiadať so všetkými včas uplatnenými a podstatnými žalobnými námietkami a námietkami procesnej

obranu účastníkov správneho súdneho konania. Ak správny súd správnu žalobu zamietne (odmietne), pričom sa zabudne zaoberať niektorou z podstatných námietok žalobcu v podanej správnej žalobe, neostáva kasačnému súdu nič iné, ako jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť v zmysle § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie a to i vtedy, ak by námietky žalobcu kasačný súd mohol sám spoľahlivo posúdiť z obsahu predloženého súdneho spisu a pripojeného administratívneho spisu.

16. V prejednávanej veci kasačný súd z obsahu súdneho spisu (predovšetkým zo žaloby a z rozhodnutia správneho súdu) zistil, že správny súd sa nevysporiadal so všetkými podstatnými žalobnými bodmi, keď správny súd zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom nevysvetlil ako posúdil žalobný bod ohľadom preskúmateľnosti protokolu žalovaného a zápisnice žalovaného v správnom súdnictve s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. augusta 2011, sp. zn. 5 Sžf 31/2011. V napadnutom rozhodnutí úplne absentuje odôvodnenie toho, prečo si správny súd neosvojil právne závery obsiahnuté v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. augusta 2011, sp. zn. 5 Sžf 31/2011, na ktoré poukázal žalobca v podanej žalobe, ale svoje rozhodnutie vo veci oprel o právne závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2012 sp. zn. 5 Sžf 26/2012. Správny súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia síce poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2012 sp. zn. 5 Sžf 26/2012 avšak tiež žiadnym spôsobom nezdôvodnil správnosť záverov tohto uznesenia, ani žiadnym spôsobom nezdôvodnil prečo je argumentácia žalobcu uvedená v podanej žalobe vo vzťahu k preskúmateľnosti protokolu žalovaného a zápisnice žalovaného nesprávna. V tomto smere nemožno súhlasiť ani so záverom správneho súdu, podľa ktorého sa správny súd nezaoberal námietkami žalobcu, pretože tieto bude možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona v postupe verejného obstarávateľa. Správnym súdom opomenutý žalobný bod smeruje k otázke preskúmateľnosti protokolu žalovaného a zápisnice žalovaného, nie k samotnému prieskumu ich zákonnosti.

17. Uvedeným konaním správny súd porušil právo žalobcu na spravodlivý proces, čo má za následok vadu konania v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku. S ohľadom na vyššie uvedené závery kasačný súd nie je nateraz oprávnený posudzovať spornú otázku z vecného hľadiska. Vecné posúdenie by bolo predčasné, kasačný súd by vec posudzoval namiesto správneho súdu a tým by účastníkov správneho súdneho konania pripravil o posúdenie veci správnym súdom.

18. Kasačný súd preto dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku, a preto uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 07. decembra 2017 č. k. 6 S 146/2015-107 zrušil a vec mu vrátil podľa ustanovenia § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu postupovať pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy vo vyššie naznačenom smere (ustanovenie § 469 Správneho súdneho poriadku). Jeho úlohou bude v ďalšom konaní, náležite sa vysporiadať v odôvodnení rozhodnutia správneho súdu so všetkými podstatnými námietkami, ktoré uplatnil žalobca v správnej žalobe, predovšetkým riadne a presvedčivo odôvodniť odklon od právnych záverov obsiahnutých v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. augusta 2011, sp. zn. 5 Sžf 31/2011.

19. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania v konaní o kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku).

20. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.